

Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies

களஞ்சியம் - சர்வதேச தமிழ் ஆய்வு இதழ்

<https://ngmtamil.in/>

Article Type: Original Research Article

Divine Philosophies in the Situational Context of Devaram's Natural Descriptions: A Comprehensive Study

Dr. A. Atheeswari *

Associate Professor, Department of Tamil, The Madura College (Autonomous), Madurai -11, Tamilnadu, India.

* Correspondence: Email: sumasumathi930@gmail.com

Received: 22-02-2026; Revised: 24-02-2026; Accepted: 27-02-2026; Published: 01-03-2026

Abstract: In the history of Tamil literature, the Bhakti period is considered a golden age for both linguistic development and the evolution of prosodic structures. Specifically, the Devaram pathigams (hymns) that emerged in the 7th century provided a new dimension to Tamil poetry.

This article extensively analyzes the various prosodic structures utilized in the Devaram. Through a textual study, it explains how complex poetic forms such as Idaimadakku (interstitial repetition), Egapatham, Ezhukutrirkkai (seven-tiered arrangement), Chakkaramatru, and Maalaimatru (palindromes) function in harmony with devotional sentiment.

Furthermore, it highlights the close relationship between Isaitamil (musical Tamil) and prosody, illustrating how saints like Thirugnanasambandar masterfully employed intricate poetic techniques like Chithirakkavi (visual/pattern poetry). The structure of the Devaram hymns is subjected to critical scrutiny against the backdrop of grammatical treatises like Yapparungalakkarigai. This paper explains the link between ancient Tamil musical traditions and prosody, while also discussing the contributions of modern Devaram scholars.

Keywords: Devaram, Prosodic Structure (Yappamaithi), Thirugnanasambandar, Chithirakkavi, Idaimadakku, Ezhukutrirkkai, Maalaimatru, Tamil Music, Panniru Thirumurai, Yapparungalakkarigai.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

தேவாரத் திருமுறைகளில் யாப்பமைதிகள்: ஓர் ஆழமான பனுவல் ஆய்வு

*முனைவர் அ. ஆத்தீஸ்வரி, இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை.,
மதுரைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை-11.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பக்தி இலக்கியக் காலம் என்பது மொழியின் வளர்ச்சியிலும் யாப்பமைப்புகளின் பரிணாமத்திலும் ஒரு பொற்காலமாகக் கருதப்படுகிறது. குறிப்பாக, ஏழாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய தேவாரப் பதிகங்கள், தமிழ்ப் பாடல்களுக்குப் புதியதொரு பரிமாணத்தை வழங்கின. இக்கட்டுரை தேவாரத்தில் பயின்று வந்துள்ள பல்வேறு யாப்பமைப்புகளை விரிவாக ஆராய்கிறது. இடைமடக்கு, ஏகபாதம், எழுகூற்றிருக்கை, சக்கரமாற்று, மாலைமாற்று போன்ற சிக்கலான யாப்பு வடிவங்கள் எவ்வாறு பக்தி உணர்வோடு இயைந்து செயல்படுகின்றன என்பதைப் பனுவல் ஆய்வின் வழியே இக்கட்டுரை விளக்குகிறது. மேலும், இசைத்தமிழுக்கும் யாப்பிலக்கணத்திற்கும் இடையிலான நெருங்கிய தொடர்பினையும், சித்திரக்கவி போன்ற கடினமான கவித்துவ உத்திகளைத் திருஞானசம்பந்தர் போன்ற அருளாளர்கள் எவ்வாறு கையாண்டுள்ளனர் என்பதையும் விரிவாகக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. யாப்பருங்கலக்காரிகை போன்ற இலக்கண நூல்களின் பின்னணியில் தேவாரப் பதிகங்களின் கட்டமைப்பு இங்குக் கூர்ந்தாய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுகிறது. இக்கட்டுரை, பழந்தமிழ் இசை மரபிற்கும் யாப்பிற்கும் உள்ள உறவை விளக்குவதுடன், நவீன காலத் திருமுறை ஆய்வாளர்களின் பங்களிப்பையும் விரிவாகப் பேசுகிறது.

திறவுச் சொற்கள்

தேவாரம், யாப்பமைதி, திருஞானசம்பந்தர், சித்திரக்கவி, இடைமடக்கு, எழுகூற்றிருக்கை, மாலைமாற்று, தமிழ் இசை, பன்னிரு திருமுறை, யாப்பருங்கலக்காரிகை.

1. முன்னுரை

யாப்பு என்பது செய்யுளின் ஒழுங்கான ஒலி நயத்தைக் குறிப்பதாகும். இது மொழியின் அருவ அமைப்பினைத் தருவதோடு, பேச்சொலி நயத்தில் காணப்படும் பொருள் வேறுபாட்டைத் தரும் ஒலிக் கூறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்படுகிறது. உரைநடையில் இருந்து பாட்டை வேறுபடுத்தும் முதன்மை இலக்கியக் காரணியாக யாப்பு திகழ்கிறது. ஓர் இலக்கியம் என்பது கருத்து, உணர்ச்சி, கற்பனை மற்றும் வடிவம் ஆகிய நான்கு கூறுகளையும் தன்னுள் அடக்கியதாகும். இதில் வடிவம்

என்பது யாப்பிலக்கணக் கூறுகளின் கட்டமைப்பால் உருவாகிறது.

யாப்பிலக்கணம் என்பது குறிப்பிட்ட ஓர் ஓசை அமையும் வகையில் எழுத்து, அசை, சீர், தளை போன்ற உறுப்புகளைச் சேர்த்து அமைப்பதாகும். தமிழின் மிகப்பழமையான இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் செய்யுளியலில் யாப்பிலக்கணச் செய்திகளை விரிவாகப் பேசுகிறது. தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே 'யாப்பறி புலவர்', 'நல்லிசைப் புலவர்', 'நூல் நவில் புலவர்' போன்ற தொடர்கள் புழக்கத்தில் இருந்ததைக் கொண்டு, தமிழில் யாப்பியல் சிந்தனைகள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே செழுமையுற்றிருந்ததை அறியலாம். பிற்காலத்தில் தோன்றிய யாப்பருங்கலக்காரிகை போன்ற நூல்கள் யாப்பிலக்கணத்தை மேலும் நுணுக்கமாக விளக்கின.

தேவாரப் பதிகங்கள் வெறும் பக்திப் பாடல்கள் மட்டுமல்ல; அவை தமிழுக்கே உரிய தனித்துவமான யாப்பு வடிவங்களின் கருவூலங்களாகவும் திகழ்கின்றன. திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரால் பாடப்பட்ட இப்பாடல்கள், பண்ணோடு இசைக்கப்படுபவை. இசை மற்றும் யாப்பு ஆகிய இரண்டும் ஒன்றோடொன்று பிணைந்திருப்பதை தேவாரப் பதிகங்களில் தெளிவாகக் காணலாம். இப்பனுவல் ஆய்வு, தேவாரத்தில் கையாளப்பட்டுள்ள பல்வேறு புதுமரபு யாப்புகளை இலக்கிய மற்றும் இலக்கணப் பின்னணியில் விரிவாக அணுகுகிறது.

2. யாப்பிலக்கணத்தின் அடிப்படை உறுப்புகளும் தேவாரக் கட்டமைப்பும்

தேவாரப் பாடல்களைப் புரிந்துகொள்ள யாப்பிலக்கணத்தின் அடிப்படை உறுப்புகளைத் தெரிந்துகொள்வது அவசியமாகும். யாப்பு என்பது 'கட்டுதல்', 'பிணைத்தல்' அல்லது 'தளைத்தல்' என்று பொருள்படும். செய்யுள் உறுப்புகளை ஒழுங்குமுறையுடன் பிணைப்பதையே இது குறிக்கிறது. மக்கள் வாழ்வியலைச் சார்ந்து பொருளிலக்கணம் தோன்றி, அதனை வெளிப்படுத்துவதற்கு உரிய வடிவம் தேவைப்பட்ட போது, யாப்பு உருப்பெற்றிருக்கக் கூடும்.

2.1 செய்யுள் உறுப்புகளின் வகைப்பாடு

யாப்பிலக்கணத்தின் உறுப்புகள் பொதுவாக ஆறு வகைப்படும். இவற்றுள் எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை ஆகியன அடங்கும். இந்த உறுப்புகளின் முறையான சேர்க்கையால்தான் வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா போன்ற பாவகைகளும் அவற்றின் இனங்களும் உருவாகின்றன.

செய்யுள் உறுப்பு	விளக்கம்
எழுத்து	செய்யுளின் மிகச்சிறிய அலகு (குறில், நெடில், மெய்)

செய்யுள் உறுப்பு	விளக்கம்
அசை	எழுத்துகள் சேர்ந்து உருவாவது (நேரசை, நிரையசை)
சீர்	அசைகள் சேர்ந்து உருவாவது (ஈரசை, மூவசை, நாலசைச் சீர்கள்)
தளை	சீர்கள் ஒன்றோடொன்று பிணைவது
அடி	சீர்கள் பல சேர்ந்து ஒரு வரி உருவாவது
தொடை	மோனை, எதுகை போன்ற ஒலி நயத் தொடர்புகள்

தேவாரப் பதிகங்கள் பெரும்பாலும் ஆசிரியப்பா மற்றும் அதன் இனமான விருத்தப் பாக்களின் செல்வாக்கைக் கொண்டவை. குறிப்பாகத் திருஞானசம்பந்தரின் பதிகங்களில் நாம் காணும் சித்திரக்கவி வடிவங்கள், தமிழ் யாப்பிலக்கணத்தின் உச்சகட்டமாகக் கருதப்படுகிறது.

2.2 சீர் மற்றும் ஓசை நயம் (Musical Prosody)

தேவாரத்தில் சீர்கள் அமைக்கப்பட்ட விதம் அதன் இசைத்தன்மைக்கு முக்கியக் காரணமாகும். ஓரசையிலிருந்து நாலசைச் சீர்கள் வரை பல்வேறு வகைகள் தேவாரத்தில் கையாளப்பட்டுள்ளன. "Prosody" என்பது கிரேக்க மொழியில் 'இசையோடு பாடப்படும் பாடல்' என்று பொருள்படும். இது மொழியின் ஒலியியல் பண்புகளை (Acoustics) முறைப்படுத்துகிறது.

தேவாரப் பதிகங்களில் பயன்படுத்தப்படும் சீர்களின் அடுக்குமுறை, அந்தந்தப் பண்ணின் தாள கதிக்கு ஏற்ப அமைகிறது. சீர்களின் வகைகளை பின்வரும் அட்டவணை விளக்குகிறது:

சீர் வகை	மாற்றுப் பெயர்	பயன்பாடு
ஓரசைச்சீர்	அசைச்சீர்	வெண்பாவின் இறுதியில் பெரும்பாலும் வரும்
ஈரசைச்சீர்	இயற்சீர் / அகவற்சீர்	ஆசிரியப்பாவின் அடிப்படைச் சீர்
மூவசைச்சீர்	உரிச்சீர்	வெண்பா மற்றும் வஞ்சிப்பாவிற்கு உரியது

சீர் வகை	மாற்றுப் பெயர்	பயன்பாடு
நாலசைச்சீர்	பொதுச்சீர்	சித்திரக்கவி போன்ற சிக்கலான வடிவங்களில் வரும்

இந்தச் சீர்களின் அடுக்குமுறைதான் தேவாரப் பதிகங்களுக்குரிய தனித்துவமான சந்த நயத்தை (Rhythm) வழங்குகிறது.

3. இடைமடக்கு யாப்பமைதி

தேவாரத்தில் காணப்படும் சிறப்பான யாப்பு வடிவங்களில் ஒன்று 'இடைமடக்கு' ஆகும். ஒரு கவிதையில் ஓரடியில் முன்பு வந்த சீரும் அடியும் மீண்டும் மடக்கி வருமாறு பாடப்பெறும் யாப்புமுறை இடைமடக்கு என அழைக்கப்படுகிறது. இவ்வகை யாப்புமுறை மூன்றாம் திருமுறையில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இப்பதிகங்களில் உள்ள பாடல்கள் மிகச் செறிவான முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இடைமடக்கு யாப்புமுறைக்குச் சான்றாகத் திருஞானசம்பந்தரின் பின்வரும் பாடலைக் குறிப்பிடலாம்:

"விண்ணவர் தொழுதெழு வெங்குருகு மேவிய சுண்ணவெண் பொடியணி வீரே சுண்ணவெண் பொடியணி வீரும் தொழுகழல் எண்ணவெல் லாரிட ரிலரே"

இப்பாடலில் இரண்டாம் அடியின் இறுதியில் வரும் "சுண்ணவெண் பொடியணி வீரே" என்ற பகுதி மீண்டும் மூன்றாம் அடியின் தொடக்கமாக மடங்கி வருவதைக் காணலாம். இவ்வாறு இரண்டாமடி மூன்றாமடியாக மயங்கி வரும் முறையில் இப்பாடல்களின் யாப்பமைப்பு அமைந்துள்ளது. இது ஒரு வகை மடக்காகும்.

இத்தகைய யாப்பமைப்பு ஓசை நயத்தை அதிகரிப்பதோடு, சொல்லப்படும் கருத்தை மீண்டும் வலியுறுத்தும் உத்தியாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இறைவனின் திருநீற்றுப் பொடியின் பெருமையைப் பேசும்போது, அந்தச் சொற்றொடரையே மீண்டும் பயன்படுத்துவது பக்தரின் உள்ளத்தில் ஆழ்ந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

4. ஏகபாத யாப்பமைதி

ஏகபாதம் என்பது தேவாரத்தில் காணப்படும் மிகக் கடினமான யாப்பு வகைகளுள் ஒன்றாகும். ஏகம் என்றால் 'ஒன்று', பாதம் என்றால் 'அடி'. ஒரு பாட்டில் ஓரடியிலுள்ள நான்கு சீர்களே மீண்டும் மீண்டும் மற்ற மூன்று அடிகளிலும் மடக்கி வந்து, அச்சீர்களைப் பிரித்து உச்சரிக்கும்போது வெவ்வேறு பொருள் தருமாறு அமைவது ஏகபாதம் ஆகும். ஒரே அடியில் பாடல் முழுவதையும் அமைப்பது போன்ற

தோற்றத்தைத் தருவதால் இது இப்பெயர் பெற்றது.

முதலாம் திருமுறையில் வியாழக் குறிஞ்சிப் பண்ணில் அமைந்துள்ள 'திருப்பிரமபுரத் திருப்பதிகம்' (1-127) இத்தகைய யாப்பு முறையில் அமைந்துள்ளது.

"பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான் பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான் பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான் பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான்"

இப்பாடலின் நான்கு அடிகளும் பார்ப்பதற்கு ஒரே மாதிரியாகத் தோன்றினாலும், சொற்களைப் பிரிக்கும்போது அவை வெவ்வேறு பொருள்களைத் தருகின்றன.

4.1 ஏகபாதப் பாடலின் பொருள் நுணுக்கங்கள்

இந்த முதற்பாடலைச் சொற்பிரிப்பு முறையில் அணுகும்போது பின்வரும் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன:

1. **முதல் அடி:** பிரமபுரத்தில் உறைகின்ற பெருமானாகிய என் இறைவன்.
2. **இரண்டாம் அடி:** 'பிரமம்' என்பது ஞானமே உருவமாக இருக்கும் பராசக்தியைக் குறிக்கும். 'புரத்து உறை' என்பது அந்தப் பரிபூரணமான ஞானத்தை வியந்து நிற்கும் தன்மையைக் குறிக்கும்.
3. **மூன்றாம் அடி:** படைப்புக் கடவுளாகிய பிரமன் வழிபட்ட ஊரில் உறையும் தலைவன்.
4. **நான்காம் அடி:** ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவனாகிய சிவபெருமான்.

இதே பதிகத்தின் ஐந்தாம் பாடலும் இதே போன்று அமைகிறது:

"சுடர்மணி மாளிகைத் தோணி புரத்தவன் சுடர்மணி மாளிகைத் தோணி புரத்தவன் சுடர்மணி மாளிகைத் தோணி புரத்தவன் சுடர்மணி மாளிகைத் தோணி புரத்தவன்"

ஒரே அடியை நான்கு முறை மடித்துப் பாடுவதால் இதனை 'மிறைக்கவி' அல்லது சித்திரக்கவியின் ஒரு வகை என்று இலக்கண ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடுவர். இத்தகைய யாப்பமைப்பு, இறைவனின் முடிவிலாத் தன்மையையும் அவனது பல்வேறு ஆற்றல்களையும் ஒரே சொல்லின் மூலம் பல நிலைகளில் விளக்கும் கவித்துவத் திறனை வெளிப்படுத்துகிறது.

5. எழுகூற்றிருக்கை யாப்பமைதி

எழுகூற்றிருக்கை என்பது தேவாரத்தில் காணப்படும் மிக உன்னதமான சித்திரக்கவி வடிவமாகும். இணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவாக அமைந்த அடிகளைக் கொண்ட ஒரே பாட்டாக அமைவது

எழுகூற்றிருக்கை எனப்படும். இது ஏழு கூறுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒன்று முதல் ஏழு வரையிலான எண்களை ஏறுவரிசையிலும் இறங்குவரிசையிலும் அமைத்துப் பாடும் முறையாகும்.

5.1 அமைப்பும் இலக்கணமும்

எழுகூற்றிருக்கையானது ஏழு அறைகளாக்கப்பட்டு, குறுமக்கள் (சிறுவர்கள்) விளையாடும் ஒரு வகை விளையாட்டினைப் போன்று அமைக்கப்படுகிறது. ஒன்று முதல் ஏழு வரை முறையே பாடி மீண்டும் குறைத்து வருவது இதன் இலக்கணமாகும். திருஞானசம்பந்தர் அருளிய 'திருப்பிரமபுரம்' (1-128) பதிகம் இவ்வாறு முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது 47 வரிகளைக் கொண்டது.

இதன் எண் வரிசை அமைப்பு பின்வருமாறு அமைகிறது:

- 1, 2, 1
- 1, 2, 3, 2, 1
- 1, 2, 3, 4, 3, 2, 1
- ... இவ்வாறாக ஏழு வரை உயர்ந்து மீண்டும் ஒன்றிற்குத் திரும்பும்.

பாடலின் தொடக்க வரிகள்:

"ஒருரு வாயினை மானாங் காரத் திரீயல் பாயொரு விண்முதல் பூதலம் அனைய தன்மையை யாதலி னின்னை நினைய வல்லவரில்லைநீ ணிலத்தே"

இங்கு 'ஒருரு' (ஒன்று), 'ஈரியல்பு' (இரண்டு), 'ஒரு விண்' (ஒன்று) என எண்கள் பயின்று வருவதைக் காணலாம்.

5.2 தத்துவப் பின்னணி மற்றும் சிறப்பு

எழுகூற்றிருக்கை என்பது வெறும் சொல் விளையாட்டு மட்டுமல்ல; அது ஆழமான சைவ சித்தாந்த தத்துவங்களை உள்ளடக்கியது. இது உயிர்கள் பிறக்கும் எழுவகைப் பிறவிகளைக் (எழுபிறப்பு) குறிப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. மேலும், மூலாதாரம் முதல் ஆக்ரை வரையிலான ஆறு ஆதாரங்களைக் கடந்து, ஏழாவது நிலையான பேரின்ப நிலையை அடைவதை இது தத்துவ ரீதியாக உணர்த்துகிறது.

திருஞானசம்பந்தர் இப்பதிகத்தைத் தன் தந்தைக்காக அருளிச் செய்தார். இப்பதிகம் ஒன்றை மட்டும் ஓதினால் மற்ற அனைத்துப் பதிகங்களையும் ஓதியதற்குச் சமமாகும் என்று சம்பந்தர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சேக்கிழார் பெருமான் இப்பனுவலை "மூல இலக்கியமாக எல்லாப் பொருள்களும் முற்றத் தோன்றியது" என்று சிறப்பிக்கிறார். இப்பதிகத்தில் சீர்காழியின் பன்னிரு திருப்பெயர்களும் இடம் பெற்றிருப்பது இதன் கூடுதல் சிறப்பாகும்.

6. சக்கரமாற்று யாப்பமைதி

சீகாழித் தலத்திற்குரிய பன்னிரு திருப்பெயர்களையும் ஒரு சக்கரம் போன்று பாடல்களில் அமைத்து வட்டமாகச் சுற்றி வரும்படி பாடும் யாப்பு முறை 'சக்கரமாற்று' எனப்படும். இரண்டாம் திருமுறையில் 2:70 மற்றும் 2:73 ஆகிய பதிகங்கள் இம்முறையில் அமைந்துள்ளன.

6.1 சீகாழியின் பன்னிரு பெயர்கள்

சக்கரமாற்று யாப்பமைதியில் சீகாழியின் பன்னிரு பெயர்களும் மாறிச் சுழன்று வருமாறு பாடப்பட்டுள்ளன. அந்தப் பன்னிரு பெயர்களாவன:

1. பிரமபுரம்
2. வேணுபுரம்
3. புகலி
4. வெங்குரு
5. தோணிபுரம்
6. பூந்தராய்
7. சிரபுரம்
8. புறவம்
9. சண்பை
10. காழி
11. கொச்சை
12. கழுமலம்

இப்பதிகத்தில் திருஞானசம்பந்தர் சீகாழியின் பெருமையைப் பின்வருமாறு பாடுகிறார்:

"புகலி சிரபுரம் வேணுபுரஞ் சண்பை புறவங்காழி நிகரில் பிரமபுரங் கொச்சைவய நீர்மேல் "

6.2 யாப்பமைப்பின் சிறப்பு

சக்கர வடிவமாக அமைத்துச் சுழன்று வருவது போலப் பாடியிருப்பதால் இது 'சித்திரக்கவி' வகையில் அடங்குகிறது. இப்பதிகங்களில் சீகாழிக்குரிய பன்னிரு பெயர்களுக்கு ஏற்ப, பன்னிரண்டு பன்னிரண்டாக அமைத்து இருபத்து நான்கு பாடல்கள் உள்ளன. திருப்பிரமபுரத்தின் பெருமையினைப் பேசுவதற்குப் புதியதொரு யாப்புமுறையாக இது அமைந்துள்ளது. இது பூந்தராய் எனப்படும் சீகாழியின் நீர்வளம், சோலைகள் மற்றும் மக்களின் வழிபாட்டுச் சிறப்புகளை விளக்குகிறது.

7. மாலைமாற்று யாப்பமைதி

மாலைமாற்று என்பது ஒரு செய்யுளின் அடியை முதலிலிருந்து இறுதிவரை படித்தாலும், இறுதியிலிருந்து முதலிற்குத் திருப்பிப் படித்தாலும் எழுத்துகளும் ஓசையும் மாறாமல் அமையுமாறு பாடப்படுவதாகும். 'மாலை' என்பது 'வரிசை' என்று பொருள்படும். அடிவரிசை மாறினாலும் பொருளமைப்பும் யாப்பமைதியும் சிதையாமல் வருவது இதன் சிறப்பாகும்.

மூன்றாம் திருமுறையில் கௌசிகப் பண்ணில் அமைந்துள்ள சீகாழிப் பதிகம் (3-117) இதற்குச் சிறந்த சான்றாகும்.

"யாமாமாநீ யாமாமா யாழிகாமா காணாகா காணாகாமா காழியா மாமாயாநீ மாமாயா"

7.1 பாடல் விளக்கம் மற்றும் தத்துவம்

இப்பாடல் இரண்டு அடிகளைக் கொண்டது. கூர்ந்து நோக்கினால் இதன் ஆழமான பொருள் விளங்கும்:

- **யாம் ஆமா நீ:** ஆன்மாக்களாகிய யாம் கடவுள் என்று ஏகான்மவாதிகள் கூறினால் அது பொருந்தாது.
- **ஆமா நீ:** பெருமானாகிய நீ அல்லது உன்னைக் கடவுளாகக் கருதினால் அது முற்றும் பொருந்தும்.
- **யாழிகாமா:** பேரியாழை வாசிப்பவரே, யாவரும் விரும்பத்தக்க அழகரே.
- **காணாகா:** பகைப்பொருள்களும் சிவனைச் சார்ந்தால் பகை தீர்ந்து நட்பாகும் என்ற உண்மையை உலகு காணச் செய்தவரே.

இப்பாடலில் இரண்டாமடியை முதலடியாகக் கொண்டு எழுதினாலும் யாப்பமைதி கெடாது; பொருளும் மாறாது. இத்தகைய கடினமான யாப்பு வடிவங்கள் திருஞானசம்பந்தரின் சொல்லாற்றலுக்கும், தமிழின் நெகிழ்வுத்தன்மைக்கும் மகுடம் சூட்டுகின்றன.

8. தேவாரத்தில் முரண் அமைதிகள் (Oxymorons)

யாப்பு வடிவங்களைத் தாண்டி, தேவாரப் பாடல்களில் 'முரண்' (Oxymoron) என்ற அணி வகை ஆழமான ஆன்மீக அனுபவத்தை வெளிப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இறைவனின் அரிய குணங்களை விளக்க இம்முறை கையாளப்படுகிறது.

திருநாவுக்கரசர் மற்றும் சுந்தரரின் பாடல்களில் இத்தகைய முரண் அமைதிகள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. இது சாதாரண மனித அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட இறைவனின் பேருண்மையை விளக்க உதவுகிறது.

பாடலாசிரியர்	பாடல் வரி (முரண் அமைதி)	தத்துவப் பொருள்
திருநாவுக்கரசர்	"அப்பன் நீ அம்மை நீ"	இறைவன் தாய், தந்தை என அனைத்துமாக இருப்பவன்
திருநாவுக்கரசர்	"பெரியாய் சிறியாய்"	எல்லையற்ற தன்மையும் அணுத்தன்மையும் கொண்டவன்
திருநாவுக்கரசர்	"நெருப்பினுள் நீர் வைத்தாற்போல"	முரண்பட்ட சக்திகளைத் தன்னுள் கொண்டவன்
சம்பந்தர்	"ஆதியாய் நடுவுமாகி அளவிலா அளவும்மாகி"	காலத்தைக் கடந்தவன்

இத்தகைய முரண்கள் இறைவனை "கருப்பனை கடந்த சோதி" என்று போற்றுகின்றன. அறியாமையாகிய இருளாகவும், அறிவாகிய வெளியாகவும் இருப்பவன் அவனே என்பதை இப்பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

9. யாப்பிலக்கண நூல்களும் தேவார ஆய்வுகளும்

தேவாரத்தின் யாப்பமைதிகளைப் புரிந்து கொள்ளப் பிற்கால யாப்பிலக்கண நூல்கள் பெரும் துணையாக நிற்கின்றன. குறிப்பாக அமிர்தசாகரர் இயற்றிய 'யாப்பருங்கலக்காரிகை' சித்திரக்கவி வகைகள் பற்றி விரிவாகப் பேசுகிறது.

9.1 யாப்பருங்கலக்காரிகையின் பங்கு

யாப்பருங்கலக்காரிகை உறுப்பியல், செய்யுளியல், ஒழிபியல் என மூன்று இயல்களைக் கொண்டது. இதன் ஒழிபியலில் தனிச்சொல், புறநடை மற்றும் சித்திரக்கவி பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. குணசாகரர் எழுதிய இதன் விருத்தியுரை, தேவாரப் பாடல்களில் பயின்று வரும் சிக்கலான யாப்பு வகைகளை அடையாளம் காண உதவுகிறது.

சித்திரக்கவியின் சில முக்கிய வகைகள் தேவாரத்துடன் ஒப்பிடத்தக்கவை:

- **காதை கரப்பு:** ஒரு செய்யுளின் எழுத்துகளை விடுத்துப் படித்தால் மற்றொரு பாடல் கிடைப்பது.
- **சக்கர பந்தம்:** சக்கர வடிவில் அமையும் பாடல்.
- **சுழிகுளம்:** எழுத்து எண்ணிச் செய்யப் பெறும் பாடல்; இது நான்கு அடிகள் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

9.2 நவீன காலத் திருமுறை ஆய்வாளர்கள்

தேவாரத் திருமுறைகளை யாப்பு மற்றும் இசை அடிப்படையில் ஆய்வு செய்தவர்களில் சி.கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் மற்றும் க. வெள்ளைவாரணன் ஆகியோர் முதன்மையானவர்கள்.

1. **சி.கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் (1877-1961):** இவர் 'சிவக்கவிமணி' என்று அழைக்கப்படுபவர். பெரியபுராணத்திற்கு ஏழு தொகுதிகள் கொண்ட விரிவான உரை எழுதியுள்ளார். கோவையில் 'கோவை தமிழ்ச் சங்கம்' மூலம் தேவாரப் பாடசாலைகளை நடத்தித் திருமுறைகளைப் பரப்பினார். இவர் வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை சிறையில் இருந்தபோது அவருக்குப் பல உதவிகளைச் செய்தவர்.
2. **க. வெள்ளைவாரணன் (1917-1988):** அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக இருந்த இவர், 'பன்னிரு திருமுறை வரலாறு' மற்றும் 'யாழ் நூல்' போன்ற முக்கிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார். தேவாரப் பதிகங்களை இயல் மற்றும் இசை வழியாக ஆய்வு செய்வதற்கான நெறிமுறைகளை இவர் வகுத்துக் கொடுத்தார். சுவாமி விபுலானந்தரின் 'யாழ் நூல்' உருவாக்கத்தில் இவருக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு.

10. இசைத்தமிழும் யாப்பும்: ஒரு நுட்பமான உறவு

தேவாரம் என்பது 'இசைத் தமிழ்' வகையைச் சார்ந்தது. இதன் யாப்பமைதிகள் அனைத்தும் பண்களின் (Ragas) அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டவை. இசைக்கும் யாப்பிற்கும் இடையிலான தொடர்பை 'Musical

Prosody' என்று நவீன மொழியியல் விளக்குகிறது.

மொழியின் ஓசை நயம் (Prosody) என்பது ஒரு பாடல் அல்லது பேச்சின் அழுத்தத்தையும் (Stress), கால அளவையும் (Rhythm) தீர்மானிக்கிறது. தேவாரப் பதிகங்களில் உள்ள மாத்திரை அளவுகள் அந்தந்தப் பண்ணின் காலப் பிரமாணத்திற்கு ஏற்ப அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சங்க காலப் பாணர் மரபிலிருந்து வந்த இந்த ஓசை மரபு, தேவாரப் பதிகங்களில் மேலும் செப்பம் செய்யப்பட்டது.

அமெரிக்க எழுத்தாளர் ஜான் ஏ லவுட் போன்றோர் தேவாரப் பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கும்போது, அதன் யாப்பமைதி சிதையாமல் மொழிபெயர்ப்பதே பெரும் சவாலாகக் கருதுகின்றனர். "ஆறு" போன்ற சொற்கள் தமிழில் பல பொருள்கள் தருவது போல, தேவாரத்தின் யாப்பு வடிவங்களும் பல்பொருள் தன்மை கொண்டவை.

11. முடிவுரை

தேவாரத்தில் காணப்படும் யாப்பமைதிகள் தமிழின் கவித்துவச் செறிவிற்கும், இலக்கணத் தெளிவிற்கும் சான்றுகளாகத் திகழ்கின்றன. திருஞானசம்பந்தர் போன்ற அருளாளர்கள் கையாண்ட எழுகூற்றிருக்கை, மாலைமாற்று போன்ற வடிவங்கள் வெறும் மொழி விளையாட்டுகள் அல்ல; அவை பக்தியின் தீவிரத்தையும், இறைவனின் பன்முகத் தன்மையையும் வெளிப்படுத்தும் உன்னதக் கலை வடிவங்களாகும்.

இடைமடக்கு மற்றும் ஏகபாதம் போன்ற அமைப்புகள் சொல்லின் ஒலியை மீண்டும் மீண்டும் ஒலிக்கச் செய்வதன் மூலம் ஒருவித தியான நிலையை (Meditative effect) வழங்குகின்றன. அதேசமயம், சக்கரமாற்று போன்ற வடிவங்கள் நிலப்பகுதியின் சிறப்பையும், தலப் பெருமையையும் யாப்புச் சட்டகத்திற்குள் அடக்குகின்றன. நவீன ஆய்வாளர்கள் இத்தகைய யாப்பமைப்புகளை மொழியியல் மற்றும் ஓசை நோக்கில் ஆய்வு செய்யும்போது, தேவாரத்தின் உலகளாவிய இலக்கியத் தரம் மேலும் வெளிப்படும். பன்னிரு திருமுறைகளின் யாப்புச் சிறப்பு, தமிழை ஒரு செவ்வியல் மொழியாகவும், ஆன்மீகக் கருவூலமாகவும் நிலைநிறுத்துவதில் முதன்மையான பங்கு வகிக்கிறது. இத்தகைய யாப்பமைப்புகளைப் பேணிக் காப்பதும், அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டு செல்வதும் தமிழறிஞர்களின் கடமையாகும்.

உசாத்துணைப் பட்டியல்

- அமிதசாகரர். *யாப்பருங்கலக்காரிகை மூலமும் குணசாகரர் உரையும்*. சென்னை: சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1965.
- அமிதசாகரர். *யாப்பருங்கலக்காரிகை: ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் திருத்தங்களுடன்*. அண்ணாமலை நகர்: அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1975.

- அதீஸ்வரி, அ., மற்றும் ரா. இராமசாமி. "தேவாரத்தில் யாப்பமைதிகள்." *களஞ்சியம் ஆய்வு இதழ்*, மதுரை கல்லூரி, மதுரை.
- "எந்தைக்கு எழுகூற்றிருக்கை." *தினமணி*, 30 மே 2010.
- "ஏகபாதமும் மாலைமாற்றும்." *தினமணி*, 27 மார்ச் 2011.
- சுப்பிரமணிய முதலியார், சி. கே. *திருத்தொண்டர் புராணம் எனும் பெரியபுராணம் (நான்காம் பகுதி)*. கோயம்புத்தூர்: கோவை தமிழ்ச் சங்கம், 1954.
- திருஞானசம்பந்தர். *தேவாரம்: முதலாம் திருமுறை, இரண்டாம் திருமுறை மற்றும் மூன்றாம் திருமுறை*. சென்னை: சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் (மற்றும் Shaivam.org இணையப் பதிப்பு).
- வெள்ளைவாரணன், க. *பன்னிரு திருமுறை வரலாறு*. அண்ணாமலை நகர்: அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1962 (மறுபதிப்பு 2016).
- வெள்ளைவாரணன், க. (பதிப்பாசிரியர்). *யாழ் நூல் (சுவாமி விபுலானந்தர் இயற்றியது)*. கரந்தை: கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம், 1947.
- Loud, John A., and V. A. Vidya. "American Author Translates Ancient Tamil Thevaram Hymns." *The Times of India*, 23 Dec. 2025.
- Shanmugapriya, R. "The Change and Difference of the Prosody." *International Research Journal of Tamil*, Oct. 2022.